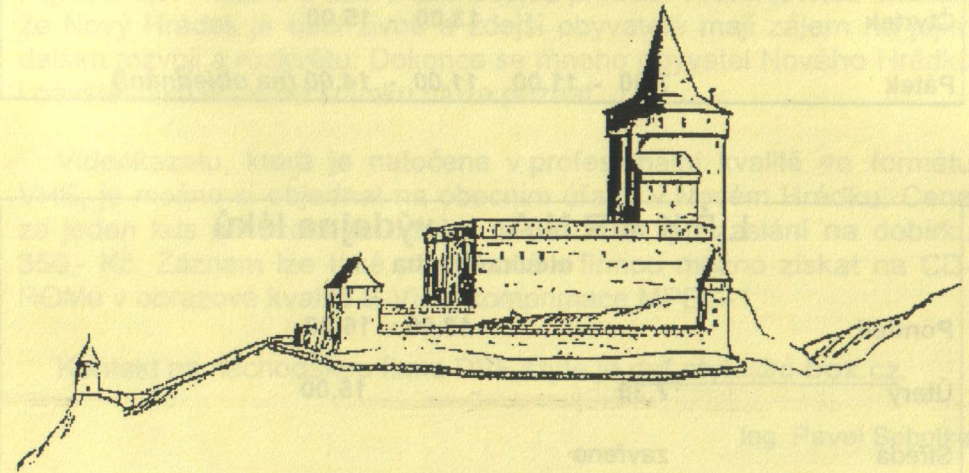

Frymburské ozvěny

Vydává Obecní úřad v Novém Hrádku

říjen 2001

www.novy-hradek.cz

cena 4,- Kč

POŠTA NOVÝ HRÁDEK

úřední hodiny

Pondělí	7.30 - 11.30	12.30 - 15.30
Úterý	7.30 - 11.30	12.30 - 15.30
Středa	7.30 - 11.30	12.30 - 15.30
Čtvrtek	7.30 - 11.30	12.30 - 18.00
Pátek	7.30 - 12.00	

ORDINACE PRAKTICKÉHO LÉKAŘE

ordinační hodiny

Pondělí		13.00 - 16.00
Úterý	7.00 - 12.00	13.00 - 15.00 (na objednání)
Středa	návštěvní služba	
Čtvrtek		13.00 - 15.00
Pátek	7.00 - 11.00	11.00 - 14.00 (na objednání)

LÉKÁRNA - výdejna léků

otevírací doba

Pondělí		13.00 - 16.30
Úterý	7.30	- 15.00
Středa	zavřeno	
Čtvrtek		13.00 - 16.00
Pátek	7.30 - 12.00	

Videopohlednice

Nový Hrádek a jeho okolí

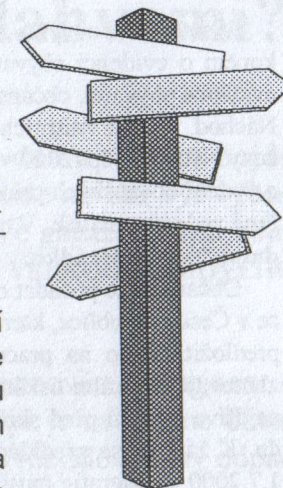
V průběhu letošních prázdnin jsme mohli v naší obci zahlédnout muže s videokamerou, kterak se snažili natočit co nejhezčí záběry Nového Hrádku a jeho nejbližšího okolí. Po dohodě s vedením obce se nově vznikající firma **DVF.style** rozhodla natočit jako svoji prvotinu právě videopohlednici o Novém Hrádku.

Že se jednalo o počín, který se skutečně vydařil, mohli posoudit všichni, kteří dne 23. srpna 2001 navštívili veřejnou premiéru snímku v místním kině. Ačkoliv převod obrazu a zvuku z videoformátu na plátno nebyl bez chyb, přesto tvůrci pohlednice sklidili na závěr zasloužený potlesk. Podařilo se jim totiž vystihnout to, co je zde nejkrásnější – čistou a dobře zachovalou přírodu. Tvůrci rovněž ukázali, že Nový Hrádek je obcí živou a zdejší obyvatelé mají zájem na jejím dalším rozvoji a rozkvětu. Dokonce se mnoho obyvatel Nového Hrádku i návštěvníků obce na snímku může poznat.

Videokazetu, která je natočena v profesionální kvalitě ve formátu VHS, je možno si objednat na obecním úřadu v Novém Hrádku. Cena za jeden kus při osobním odběru je 300,- Kč, při zaslání na dobírku 350,- Kč. Záznam lze také po dohodě s firmou možno získat na CD-ROMu v obrazové kvalitě S-VHS, komprimace MPEG-1.

Kontakt na náchodskou firmu **DVF.style** je dvf.style@c-box.cz.

Ing. Pavel Sobotka

Informace Obecního úřadu Nový Hrádek, úseku matriky

V souladu s novými zákony o občanských průkazech, o cestovních dokladech a zákonem o evidenci obyvatel a rodných číslech zajišťuje výkon státní správy na úseku evidence obyvatel, občanských průkazů a cestovních dokladů od 1.7.2000 Okresní úřad Náchod, referát vnitřních věcí, který je umístěn vedle zdravotního střediska v ulici Boženy Němcové čp. 2020 v Náchodě. Kontaktními místy pro občany pro přijímání žádostí o vydání občanských průkazů i cestovních dokladů jsou od 1.7.2000 obecní úřady pověřené vedením matrik. V okrese Náchod je 14 matričních úřadů včetně **Matričního úřadu na Novém Hrádku**.

Občan může požádat o **občanský průkaz** nebo **cestovní doklad** na kterékoliv matrice v České republice, která vydání příslušného dokladu zprostředkuje, nebo může žádost předložit přímo na pracoviště okresního úřadu. Doklady se strojově čitelnou zónou zhotovuje centrální tiskárna v Praze do 30 dnů od podání žádosti. O doklad lze požádat nejdříve 60 dnů před skončením platnosti občanského průkazu nebo cestovního dokladu. K žádosti se předkládá původní doklad a jedna fotografie, která je zhotovena po 1.7.2000. Fotografie musí být o rozměru 35 x 45 mm, musí odpovídat současné podobě občana, osoba na ní musí být zobrazena v předním čelném pohledu a oděv nesmí splývat s pozadím, (lépe volit tmavší oděv). V případě, že některý údaj není v původním dokladu obsažen, je třeba dále doložit doklady, např. rodný list občana, oddací list, rodné listy dětí, popřípadě doklad o státním občanství. **Tiskopisy žádostí o doklady jsou k dispozici na matrice Obecního úřadu Nový Hrádek.** Správní poplatek za nový občanský průkaz, který je náhradou za neplatný doklad, se nevybírá. V případě, že občan žádá o nový občanský průkaz a vlastní platný doklad, se vybere správní poplatek ve výši 100,- Kč kolkovou známku. Občanský průkaz se vydává s platností na dobu 10 let, patnáctiletým občanům na dobu 5 let. Za cestovní pas s platností 10 let pro občana staršího 15 let se vybere správní poplatek ve výši 200,- Kč, za cestovní pas pro dítě mladší 15 let s dobou platnosti 5 let se vybírá správní poplatek ve výši 50,- Kč v kolkové známce. Změny v cestovních dokladech jsou zpoplatněny 50,- Kč.

Od 1.7.2001 vstoupil v platnost Zákon č. 301/2000, o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů. **Pro Matriční úřad v Novém Hrádku z uvedeného zákona mimo jiné povinnosti vyplývá, že podle § 74 odst. 1 citovaného zákona bude rozhodovat o změně jména nebo příjmení občanů, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu v obvodu Obecního úřadu Nový Hrádek.** Do 30.6.2001 tato rozhodnutí vydával Městský úřad v Náchodě.

Matriční úřad Nový Hrádek provádí **ověřování podpisů** na listinách a **ověřování fotokopíí listin**. Vyhotovuje matriční písemnosti a doklady, opisy matričních dokladů dle potřeb občanů pro tuzemsko i cizinu.

Úřední hodiny jsou

pondělí	8.00 – 12.00 hodin	13.00 – 17.30 hodin
středa	8.00 – 12.00 hodin	13.00 – 16.30 hodin.

Marie Marková

Co dál s plastovými lahvemi?

V souvislosti s dokončením třetího bytového domu u kina dojde v nejbližší době i k vyklizení jeho okolí tak, aby zde mohla být vybudována příjezdová komunikace a postaveny nové garáže. S tím souvisí demolice domu u „Pařízků“ a také **ZRUŠENÍ VELKOOBJEMOVÉHO KONTEJNERU NA SBĚR TŘÍDĚNÝCH PLASTŮ.**

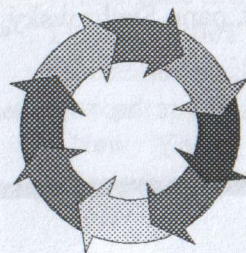
Největší podíl na plastovém odpadu ve velkoobjemovém kontejneru u „Pařízků“ tvoří plastové PET lahve. Co s nimi, když je nechceme dávat do popelnic, protože nám není lhostejné, že se tento recyklovatelný odpad sváží bez užitku na skládku? Daly by se vůbec tyto lahve dále k něčemu využít?

Firma Scheele s.r.o. Bohemia Broumov sbírá a třídí odpady na broumovsku od roku 1998. Máme možnost s ní spolupracovat ve sběru a odvozu prázdných PET lahví, které nás tolik trápí. Můžeme je dát do popelnice, ale pokud je uložíme do pytle této firmy, **je zaručeno, že hmota nebude vyhozena na skládku, ale odvezena do Silonu Planá nad Lužnicí, kde bude dále využita.**

Můžeme si koupit jeden či více pytlů po 15,- Kč na obecním úřadě. Láhve s **povoleným uzávěrem sešlápeme na placičku**, aby se jich do pytle vešlo co nejvíce (vejde se jich až 65 kusů). Je to přibližně stejné množství lahví, kolik se jich vejde do běžné popelnice (ovšem za cenu 45,- Kč). Takto naplněný pytel s lahvemi bude dále lisován a poté použit k výrobě nových plastových výrobků.

Obecní úřad stanoví na informačních letáčích datum a místo, odkud budou plné pytle již zdarma odváženy.

Věřím, že tento pokus o skutečné využití plastového odpadu tvořeného PET lahvemi nezůstane jen pokusem. V případě úspěchu je firma ochotna sbírat i další tříděný odpad.

Lidmila Martinková

Nashledanou, pane Sychrovský...

Dne 7.8.2001 jsme se naposled rozloučili s panem Sychrovským. Myslím, že mnohým z nás bude aspoň trošku chybět. Podělím se s vámi o moji osobní vzpomínku na tohoto nezapomenutelného člověka.

Poprvé jsem s ním přišel do styku přibližně v svých 12 letech. Tehdy jsem se již několik let učil v lidové škole hrát na klarinet. Protože mě hraní bavilo, začal jsem asi měsíc před Vánoce chodit každý pátek večer na faru do chrámového souboru nacvičovat na půlnoční mši. Pan Sychrovský byl mým prvním dirigentem. V životě jsem jich poznal víc, ale on byl první. Jeho skromnost, preciznost, trpělivost ale náročnost při nácvičování se mi natrvalo zapsala do paměti a on se stal mým vzorem pro tuto práci, kterou jsem po mnoha letech po něm tak trochu „zdedil“. Jeho zkušenosti mi ještě dlouho pomáhaly v této sice nelehké, ale krásné práci v chrámovém souboru.

V roce 1997 mi pan Sychrovský pomohl splnit sen - nacvičit Českou mši vánoční Jana Jakuba Ryby „Hej mistře“. V orchestru tehdy hrál na basu. Škoda, že mu zdraví již nedovolilo mši opět hrát na Vánoce 2000.

Mám na něho vzpomínku i jako na výborného souseda - ochotně naší rodině vždy a ve všem pomohl a sám za pomoc nikdy nic nechtěl.

Každý z nás má v srdci několik lidí, kteří nějak významně zasáhli do našeho života. Pan Sychrovský patří právě k takovým lidem u nejednoho z nás.

Tak jednou nashledanou, pane Sychrovský...

Ing. Jiří Hlaváček

Krátce...

- 27.června se konala v místním kině tradiční **školní akademie** k ukončení školního roku 2000/2001. Malí a větší školáci i předškoláci se těšili značnému zájmu početného publika.
- 30. června místní hasiči uspořádali oblíbené **Pouťové opékání selete** v Písničku u Rázlů. Teplý letní večer, dobré jídlo i pití a reprodukováná hudba zpříjemnila přátelské posezení dospělých místních občanů i rekreatantů a náležitě společné vydivádění dětí.
- 14. července uspořádala místní TJ Sokol v sokolovně diskotéku s názvem **Jelibotéka**.
- 17. července poskytla na náměstí zájemcům službu na počkání **pojízdná čistírna peří**.
- 18. července se na náměstí uskutečnil stánkový **prodej partiové obuvi**.
- 28. července až 10. srpna probíhaly v Novém Městě nad Metují na Pavlátově louce **Akademické týdny** – 11. ročník. Jejich historický začátek spadá do r. 1932. Znovu je obnovil r. 1991 P. Jaroslav Knittl. Účastníkům všech věkových kategorií každoročně přinášejí obohacení o znalosti, ale především možnost vzájemného poznání a tělesné i duševní rekreace.
- 10. srpna ve 14 hodin byly slavnostně zahájeny oslavy **500. výročí založení Nového Města nad Metují** odhalením **sochy Jana Černického z Kácova** vedle městské radnice. Dne 7., 8. a 9. září se uskutečnila velkolepá show s bohatým programem. Oslavám nepřálo počasí, často pršelo. Město vydalo pěkné Pamětní listy s medailí.
- 23. srpna se v místním kině konala veřejná prezentace **videopohlednice obce Nový Hrádek a jeho okolí** profesionálně zpracované firmou DVF.style.
- **11. září 2001 – Den hrůzy pro USA**. Zcela nečekaně došlo k hrůznému leteckému teroristickému útoku 4 letadly. Dvě zasáhla mrakodrapy vysoké více než 400 metrů Světového obchodního centra v New Yorku, jedno Pentagon ve Washingtonu, čtvrté spadlo v Pensylvánii. Lidské oběti byly vzápětí odhadovány na tisíce. Šok

utrpěli lidé všech zemí na celém světě. Podle následných zpráv mělo k teroristickým zásahům vzlétnout celkem 10 letadel. Za hlavního organizátora nečekaného teroru je označován vůdce hnutí Taliban Usama bin Ládín, který je arabského původu a údajně se skrývá v Afganistánu. Pátek 14. září 2001 byl celosvětovým dnem smutku a došlo k názorovému sjednocení celého demokratického světa proti hrůznému terorismu.

Demokritos: Je lépe myslet před činy, než po nich.

A.M.

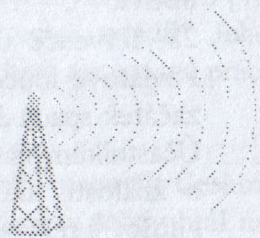
Mobily a děti

Mobily patří k dnešní době stejně tak, jako televize, počítače a počítačové hry, techno hudba... A stejně jako předešlé zmiňované vymoženosti moderní doby mají své klady a zápory.

O výhodách mobilních telefonů by zde bylo zbytečné mluvit, ty jsou zřejmé - možnost spojení a komunikace v kterémkoli okamžiku a skoro na kterémkoli místě. Zvláště v poslední době jsme svědky toho, že díky mobilnímu telefonu se podařilo objevit lidi v havarovaných autech, pod troskami sesutých domů apod.

A co děti a mobily? Ne! V každém případě jsem přívržencem názoru, že na základní škole mobily do rukou dětí nepatří. Tak jako kdysi džiny byly známkou určité sociální nadřazenosti, neboť byly k sehnání pouze v tuzexu, tak i dnešní mobily jsou svým způsobem stejným rozlišovacím prostředkem. Rodiče by měli svou lásku k dětem projevovat jiným způsobem, než kupováním drahých hraček, mezi které řadím i mobily.

Rudolf Kratochvíl
ředitel školy

Mobily a děti: ideální spojení či danajský dar?

V dnešní době vlastní více než polovina obyvatel ČR mobilní telefon. Nezanedbatelnou část uživatelů mobilních sítí přitom činí lidé mladší osmnácti let a nezdědka i děti mladší let deseti. Je to dobře nebo ne? Přinášíme vám pro některé z vás dozajista šokující článek o tom, jak ovlivnily mobilní telefony naše děti.

Hele, já mám 3310! Heč!

U mladších uživatelů mobilních telefonů se projevují jisté rysy typické pro všechny děti. Snaha vyniknout, být něčím zvláštní, být co nejoblíbenější a nejobdivovanější a podobně. Na tom koneckonců není nic špatného. Bohužel se ale dosti často stává, že děti namísto svými znalostmi, vtipem a uměním komunikace s ostatními, vynikají typem svého mobilního telefonu respektive bohatstvím svých rodičů. Podařilo se mi vyslechnout několik rozhovorů dětí mezi deseti až čtrnácti lety a musím říci, že jsem byl zpočátku šokován. Přiznávám, že není zrovna nejslušnější poslouchat cizí rozhovory, ale někdy prostě okázalé vystupování a poněkud hlasitější hovor nelze přehlédnout (a ani přeslechnout).

V mém případě se jednalo o chlapce, který měl právě novou Nokii 3310. Rozhovor dětí probíhal zhruba takto (vulgární výrazy jsem si dovolil vypustit a nahradit je výrazy publikovatelnými): „Ty jo, ty máš třicettřidesítku?“ „Samo. Já mám každých půl roku nověj mobil.“ „Jak to?“ „Když se mi ten starej nelíbí, tak s ním třísknu vo zem a řeknu, že mi upad a rodiče mi koupěj prostě nověj.“ „To já mám tady ten starej Alcatel. To je takovej strašnej krám. Moji ... rodiče mi prostě nověj mobil nechtěj koupit, už mě fakt štvou.“ „To máš teda blbý. To já, když s tímhle telefonem teď třísknu o

zem, tak jen zavolám domu a rodiče mi hned pošlou další.“ „Fakt?!“ „No jasně! Tobě snad ne?“ „Ne, moji rodiče maj spoustu keců jen když mi maj koupit kredit!“

Zdá se vám takovéto jednání v pořádku? Mně tedy rozhodně ne. Jaképak vystupování asi bude mít tento chlapec až bude dospělý? Jak se asi bude chovat ke svým přátelům, manželce, či obchodním partnerům, když i k rodičům se chová takto. Samozřejmě, je možné, že nemluvil pravdu. Ale ať již lhal nebo ne, tak je jisté, že existuje určitě desítky či stovky takovýchto dětí, pro které rodiče udělají vše, co jim na očích vidí. Podle mě to ale není vždy správné a výchovné.

Koukněte na tu socku, vždyť ani nemá mobil

Ještě předchozí jednání vytvářelo mezi dětmi jisté rozdíly způsobené majetností jejich rodičů, pak následující úryvek rozhovoru již jasně ukazuje jaké kastovníctví se mezi dětmi vytvořilo. „Čau kluci, můžu s váma taky hrát fotbal?“ „Podívejte se kdo-pak k nám přišel.“ „Nebavte se s ním, vždyť ani nemá mobila.“ „Se sockama se nebavíme, vodprejskni!“

Ještě před pár lety bylo dítě s mobilním telefonem spíše výjimkou a ve svých vrstevnických vzbuzovalo značnou míru závidění. Doba se ale změnila. Mobilní telefon má již téměř každý student střední školy a žák druhého stupně školy základní. Mnohdy se však setkáte i s dítětem z druhé třídy základní školy, které má na zádech tašku se sáčkem na boty pomalu větší než je on sám a v ruce drží Alcatel 501. Čím dražší mobilní telefon dítě vlastní, tím se stává oblíbenější a obdivovanější.

Mezi dětmi jsou vytvořeny dvě základní kasty: děti bez mobilu a děti s mobilem. Děti s mobilem se pak dělí ještě do několi-

ka „podkast“: děti se starými mobily (Motorola d160, d520, Siemens C10, S6, apod.), děti s levnými mobily (Motorola T180, T2288R, Alcatel OT Easy, apod.), děti s mobily střední cenové třídy (Nokia 3210, 3310, 3330, Siemens C35i, M35i), děti s manažerskými telefony (Siemens S35i, Nokia 7110, Alcatel OT 501, apod.) a konečně děti s Hi-Tech telefony (Nokia 8210, 8850 či Sony CMD-Z5). To, které z nich jsou v kolektivu nejuznávanější a nejoblíbenější si zajisté domyslíte sami.

Tati, proč nemám mobil?

Zatímco děti bez mobilu se chovají vcelku normálně a chtěli by se přátelit se všemi, tak děti s mobilem je mnohdy přehlížejí a berou je jako méněcenné spolužáky. Pravda, neplatí to vždycky, ale možná byste se divili, jak je tento jev častý. Děti bez mobilu se pak cítí být méněcenné a frustrované. Co je ale nejhorší, je fakt, že tyto děti (obzvláště pokud se nacházejí ještě v nižším věku, kdy vývoj jejich osobnosti není ještě zcela dokončen) mohou z tohoto jednání svých spolužáků mít i trvalé komplexy méněcennosti a psychologické problémy, které je v tom nejhorším případě mohou provázet celý život.

Sám jsem zažil případ osmiletého chlapce, který přišel domů ze školy a z očí mu tekly slzy. Když se ho pak jeho otec zeptal, co se stalo, tak chlapec odpověděl, že se mu ve škole smějí, že nemá mobil. Poté následoval vyčítavý pohled a zoufalá prosba, ať mu táta koupí mobil, a že už je skoro jediný ve třídě, co nemá mobil, atd. Jeho otec byl poněkud šokován a jen se nevěřivě koukal. Ačkoliv je tento otec velmi majetný muž, tak svému dítěti mobilní telefon prostě koupit nechce, protože se domnívá (v čemž bych s ním souhlasil), že takto malé dítě by ještě telefon mít nemělo. Kromě toho ještě dodnes není jasné, jestli mobilní telefony škodí lidskému zdraví (zvláště malému dítěti ve vývoji) či nikoliv. Pravda, jsou případy, kdy děti třeba dojíždějí do školy daleko od domova a v zimě se vrací až za tmy. Pro takovéto děti je mobilní telefon dozajista oprávněná investice. Výše zmíněný chlapec však bydlí deset minut od školy a tam ho povětšinou vozí rodiče autem.

Co vy na to?

Myslíte si, že je v pořádku, že i malé děti mají svůj mobilní telefon? Co říkáte kastovníctví, které mobilní telefony mezi dětmi způsobily? Má vaše dítě také svůj mobilní telefon? Víte, jak se chová či trpí vaše dítě mezi svými spolužáky kvůli mobilnímu telefonu?

Martin Zikmund

Článek je převzatý z internetu, www.mobilmania.cz ze dne 7.8.2001.

A na závěr pro vás, kteří se mobil teprve chystáte koupit a nevíte, který ze tří operátorů si vybrat. Osobně jsem vyzkoušel všechny typy, ale dva z nich v Novém Hrádku mají slabý signál. Takže abyste nebyli sami z výběru operátora zklamáni, napovím vám, že já osobně mám rád *oriskovou zmrzlinu*. A hned dva kopečky...

JH

Ohlédni se zpět, o 69, 70 či 71 let

Připadá mi, že je to nedávno, co jsem seděla ve školních lavicích, a ono od těch „prvňáčků“ uplynulo neuvěřitelných 63 let. A to nás tehdy bylo! (myslím školáčků). Asi 46 ve třídě. A právě největší populace byla za války, hrozilo nasazení, a proto se rodily děti. Je to paradox, ale je to tak, jak zvýšit porodnost.

Kantoři si užili, knihy nebyly, pomůcky také ne, ale zato se nám věnovali i mimo výuku. Trestry také byly - stát a ruce vzpažit nebo předpažit a držet..., vzpomínáte na paní učitelku Bokšteslovou, která nás měla až do čtvrté obecné. Měla oheň na obličejích, svobodná a bezdětná, bydlela u Koutníků, pak u Janečků. Nosili jsme jí domů sešity k opravám, malovala s námi u ní doma vajíčka včelím voskem, dodnes to vidím před očima, měla s námi hodně trpělivosti. Pan řídící Bělobrádek nás okouzloval svými zajíčky a barevnými koulemi, byl přísný, ale svým způsobem zábavný kouzelník, který vždy něčím překvapil. Děti s pusou otevřenou a očima upřenými na pana řídícího, se snažily odhalit jeho triky, ale marně. Byl zručný.

Na hlavní škole, kam nás ze čtvrté třídy většina odešla, byl nezapomenutelný učitel „Vizina“, který s námi promrskával češtinu, hrál na fujaru, byl v té době „starý mládenec“, měl smysl pro humor, v mém památkovníku zůstal zápis „Své výmluvné žáky“ v upomínku... Nakonec se oženil s o moc mladší kolegyní (mou sestřenicí) a měl 2 vzdělané syny a vnoučata. Se svou ženou, později známou keramičkou, projedil kus světa. Stal se z něho záviděníhodný manžel, otec a dědeček, který v plné svěžesti a v pohodě při svých 70. narozeninách v rodinném kruhu padl při přípitku a tak odešel ze světa. Pan učitel Pořícký, který proslul svou autoritou a neměnným názorem, pan učitel Frinta, byl naším idolem, krásné modré oči, hezky maloval (v památkovníku mám od něho krásného srnce), a pak jsem ho viděla na obrazovce při soutěži 10x odpověz, byla jsem na něho hrdá, vždyť to byl můj učitel.

Pan ředitel Koláč, měl svou důstojnost a úctu, ani jsme ho moc neužili, zahynul v koncentráku - proč asi? Pak paní ředitelka Henclová, která nás učila krasopisu, hrála pěkně na piano, byla mou soukromou první učitelkou na piano, pak jsem se učila dalších 13 let. Na ruční práce paní učitelka Holá, taktéž „stará panna“, šila s námi, pletla, háčkovala, pak učila vaření a péči o dítě. Později se vdala za kolegu Vnoučka, našli se na Hrádku již v letech, ale stihli mít ještě myslím dvě úspěšné děti. Pan učitel Měštka, matematik, ještě mně nebylo šest, když jsem u něho začala cvičit na půlky housličky. Pověst, že klepe přes prsty své žáčky smyčcem, mně přiměla k pilnému cvičení - bude z tebe virtuos - říkal mi, virtuos se ze mne nestal, učila jsem se celkem 13 let na housle a piano, zahrála si na různých akcích sólově i v orchestru, ale láska a porozumění ve mně zůstalo, navštěvuji často koncerty, umím ohodnotit jejich cenu a mohu vám ze zkušenosti říci, že - hudba léčí - je to pravda, nemá vedlejší účinky. Jinak on sám zpíval v pěveckém souboru československých učitelů, zpíval i na Hrádku a setkala jsem se s ním i v Praze. Jako učitele matematiky ho stále vidím, jak při jedné písemce vystoupil na stůl a sledoval nás ostřížím zrakem, abychom neopisovali. Přišel i několikrát mezi nás.

Paní učitelka Marina Hendrychová - Zemanová, učitelka mateřské školky, ale učila nás i na hlavní škole tělocvik a estetiku, jinak velká sokolka, její výkony byly obdivuhodné, která v chování i oblékání byla výjimečná, a proto ji v tak malém tehdy městečku neměli všichni v lásce, byla také velmi hezká, ale pro mne byla nezapomenutelná osobnost, její jméno Marina užívám i ve svém pseudonymu, již bohužel nežije, vdala se a měla jednu dceru.

Lidový farář, na jméno si už nevzpomínám, ale jeho širokou usměvavou tvář si vybavím před očima, s námi jezdil na lyžích, hrál volejbal a tak nás snáze přitáhl zpívat na kůru, nechal nás předříkávat i růženec v kostele, já s Vládou Přibylem, však se v kostele vypovídáte dost. Později si vzal naši katechetku a přestoupili do československé církve, aby mohli žít normálním životem bez celibátu. To bylo za trest. Ale stejně mně byl sympatický, ne starousedlíkům, nebyl podle jejich představy, byl moc civilní.

Nezapomenutelná paní Havlasová, manželka tehdejšího obvodního lékaře. Zvala nás děti hlavně na hřištěčko před domem bývalé pošty, kde bydleli. Nechala tam zříditi kruhy, na kterých si desítky dětí protáhly svoje těla a naučily se různým i akrobatickým prvkům - ona totiž byla profesorkou tělesné výchovy a francouzštiny, kteroužto profesi nemohla na Hrádku plně uplatnit. Její dvě dcery Eva a Maryša vlastnily tříčtvrteční dámské kolo, na kterém se naučilo jezdit půl Hrádku, jestli ne celý, a ona osobně s námi a za námi běhávala okolo náměstí, odpoledne a večer s námi opakovala francouzská slovíčka u nich doma. Učila děvčata a nás s nimi. Na gymplu se mi tyto lekce hodily, byly jsme pilnější, než její dcery, a tak jsem 6 let měla francouzštinu povinně na škole, zvláštní náhoda. Mimo to nás paní doktorová naučila hrát žolíky pasians aj., v zimě hra na schovávanou v jejich třípokojovém bytě potmě bylo nezapomenutelné dobrodružství, pan doktor se mnohdy mračil, ale jí nedokázal vzdorovat, prosadila svou. On, jako lékař, který měl i zubní ordinaci a výborného dentistu Richtra, který nám všem dětem spravoval zuby. Chodili jsme opravdu pravidelně a jeho plomby mně vydržely desetiletí, vám také, ne? Vybudoval vlastní lékárnu, aby lidi nemuseli „do města“, byl součástí celé hrádovské společnosti. S pacienty žil, cítil a dokonce našeho kocoura vyléčil ze zápalu plic a chodil k nám pít podmáslí, když se tlouklo máslo, koleno mně zasponkoval ještě dřív, než se to dověděli doma, sádru na koleno apod., dokonce mě přivedl i na svět, jako možná i mnohé z vás. Vzpomínám na celou tuto rodinu s láskou, oni oba již dávno nežijí, dcery snad ano, s Evou jsem se tady setkala, s Maryšou v Praze, kde žije. Po válce se Havlasova rodina přestěhovala do Teplic - lázní, i tam jsem je navštívila, bylo to ale neklidné pohraničí a v té době se stal pan doktor více ohledavačem mrtvol než lékař nemocných, on sám se narodil a vyrostl v našem kraji, myslím, že tam nebyl moc spokojen.

Možná, že jsem na mnohé zapomněla, někteří se mně nezapsali do mé mysli také proto, že po 45. roce jsem odešla do reálného gymnasia v Dobrušce, jako mnozí z vás, takže další osudy v naší škole - už „měšťanské“, jsem již s vámi nesdílela, a to je kapitola pro jiné z vás.

1.5.2001 Praha
Marie Jankovská - Valášková

Společenská kronika

Srpen - září 2001

Naši nejstarší občané oslavili narozeniny:

Štěpařová Marie	Hradní 81	81 let
Kubeček František	Doly 177	87 let
Škoda Josef	Náměstí 36	88 let
Grymová Lidmila	Klainova 10	83 let
Novotná Marie	Rokolská 258	92 let
Klimšová Marie	Končiny 219	89 let
Přibyllová Marie	Náchodská 59	81 let
Školník František	Hradní 68	90 let
Trávníčková Božena	K Javůrku 315	75 let
Kopecký Mojmir	Náměstí 1	75 let

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, dostatek životního elánu a optimismu a ještě hodně spokojených a šťastných let v naší obci.

Noví občanci:

Natálie Dušánková
Veronika Ducháčková

Šťastným rodičům blahopřejeme.

V obřadní síni obecního úřadu uzavřeli sňatek:

Milan Říha a Ing. Jana Buchwaldková
David Christoph a Martina Hynková

Novomanželům přejeme hodně štěstí, zdraví, pohody a splnění všech přání.

Zemřeli:

Josef Dostál
Václav Sychrovský

Vzpomínáme...

KINO NOVÝ HRÁDEK

4. čtvrtletí 2001

<p>sobota 13.10. 19 hodin</p>	<h3>REBELOVÉ</h3> <p>Písničkový retrofilm z let šedesátých. Hrají: Z. Norisová, J. Révai, T. Hanák, A. Stanková, A. Veselá, J. Nosek, J. Bohdalová, F. Němec, B. Poloczek a další. Režie: Filip Renč</p>	<p>ČR mládeži přístupný 39,- + 1,- Kč</p>
<p>sobota 24.11. 19 hodin</p>	<h3>Krokodýl Dundee v Los Angeles</h3> <p>Plavat mezi krokodýly v australské divočině je snazší, než plavat mezi žraloky v L.A. V hlavních rolích P. Hogan a L. Kozlowski.</p>	<p>USA mládeži přístupný 39,- + 1,- Kč</p>
<p>sobota 29.12. 19 hodin</p>	<h3>TMAVOMODRÝ SVĚT</h3> <p>Úžasný širokoúhlý český film o přátelství novodobých rytířů. Hrají: O. Vetchý, K. Hádek, T. Fitzgerald, Ch. Dance, O. Kaiser, L. Rybová, J. Dulava, M. Táborský, V. Preiss aj. Režie: Jan Svěrák</p>	<p>ČR mládeži přístupný POZOR: 58,- + 1,- Kč</p>

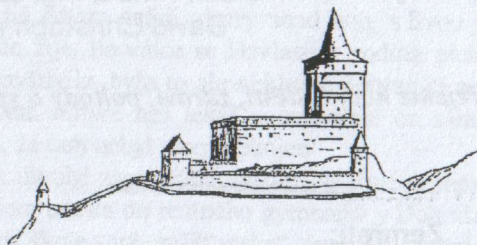
V ceně vstupného na jednotlivá představení je připočítán příplatek 1,- Kč dle zákona ČNR č. 241/82 Sb.

<http://www.novy-hradek.cz/kino.htm>

Frymburské ozvěny, zpravodaj obce Nový Hrádek

zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 10519

- Redakce: Ing. Jiří Hlaváček, Mgr. Hana Hlaváčková, stálí dopisovatelé: Anna Marková, Jana Šotolová
- adresa redakce: Náchodská 211, 549 22 Nový Hrádek, ☎0441-478341
 - Nevyžádané příspěvky se nevracejí
 - Příští číslo vyjde pravděpodobně v prosinci 2001

Odjezdy autobusů z Nového Hrádku

do Náchoda - ČSAD

X 31	50	X	X					X		+ 6	X 31	X 31	30
4.15	4.50	5.50	6.30	8.50	10.30	12.50	15.25	16.20	16.45				18.25

Odjezdy autobusů do Nového Hrádku

z Náchoda - aut. st. - č. st. 7 - ČSAD

X	X	+ 6	X +	6	36	+ 6	X	X 31	X + 72	30	+ 24	X 31	X 31
5.40	7.10	7.20	9.35	11.15	12.10	14.00	14.25	15.30	16.20	17.35	19.05	20.20	22.20

+ - jezdí v neděli a státem uznávaný svátek

X - jezdí v pracovních dnech

6 - jede v sobotu

31 - nejede 31.12.2001

24 - nejede 24.12.2001

30 - nejede 24.12.2001, 31.12.2001

36 - nejede 17.11.2001, 6.7.2002, 28.9.2002

50 - jede také 5.7.2001, 28.9.2001, 1.5.2002, 8.5.2001, 5.7.2002, 28.9.2002

72 - nejede 2.7.2001, 17.11.2001, 24.-25.12.2001, 31.3.2002, 5.-6.7.2002, 28.9.2002, 27.10.2002

Platí od 10.6.2001 do 6.6.2002